

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı 2272
Tarih 04.01.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde yaşanan, namus ya da kıskançlık adı altında gerçekleştirilen kadın cinayetlerinin önlenmesine yönelik yapılan çalışmalara rağmen, her geçen yıl artış gösteren cinayetlere neden olan yetersiz ve yanlış uygulamaların araştırılmasına yönelik gerekli çalışmaların yapılması üzerine Anayasa'nın 98. Ve içtüzüğün 104 ve 105. Maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını saygılarımla arz ederim.

Ayla AKAT

Batman Milletvekili

GEREKÇE

Kadın cinayetleri, son dönemlerde kadın örgütlerinin de çabası ile gündemleşmiş ise de cinayetlerin önlenmesine yönelik çaba ve girişimler sonuçsuz kalmıştır. Erkeğin çoğu kez “namus” adı altında gerçekleştirdiği ve kendine haklılık payı çıkarması ile vuku bulan cinayetler; “namus” kavramının arkasında kalmış, görmezden gelinmiştir. Yasa koyucu dahi bu yaklaşım ile hareket etmiş, bu cinayetleri gerçekleştirenler, “ağır tahrik indiriminden” faydalanma imkânı bulmuşlardır.

Kadın cinayetlerine ilişkin yerleşik algı; cinayetlerin, “töre” yahut “namus” cinayeti olarak belirli bir bölgede yaygınlık kazandığına yöneliktir. Bu algı özünde bir zihniyet ve sorunun görmezden gelinmesine yöneliktir. Yapılan araştırmalar; Türkiye’de sadece belli bir coğrafi bölgenin sorunu gibi görülen kadın cinayetlerinin, aslında tüm ülkenin sorunu olduğunu göstermektedir. Sorunu, sadece ülkenin doğu ve güneyinde yaşanan bir olgu olarak ele almak, hatta daha da ileri giderek batı illerinde yaşanan cinayetlerin de doğudan göç neticesinde arttığına yönelik iddialarla ötelemek; sorunu çözmek yerine derinleşmesine neden olmaktadır.

Kadın cinayetleri, insan hakları ihlali olup; 2000 yılında Birleşmiş Milletler özel oturumunun sonuç bildirgesinde "namus" gerekçesi ile işlenen cinayetler kadına yönelik şiddet uygulamaları kapsamına alınmıştır. Böylece kadın cinayetleri, devletlerin insan hakları konusundaki yükümlükleri arasında yer almıştır.

Ancak hükümet bu yükümlülüğü sadece görüntüde ele almış; cinayetlerin önlenmesine yönelik gerçek anlamda bir çalışma yürütülmemiştir. Çünkü yürütülen çalışmaların tümü “kadın”ın değil, “aile”nin korunmasını esas almaktadır. Bu özünde bir zihniyet sorunudur. Bu nedenle, geçtiğimiz Mart ayında çıkarılan Ailenin **Korunması Ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** kadın cinayetlerinin önlenmesi adına bir etki yaratamamıştır. Sadece yasal düzenlemeleri yapmak sorunu çözmeye katkı sunmamaktadır. İlgili Bakanlık; sorun çözme kaygısından ziyade sorunu çözüyormuş gibi görünme saikiyle hareket ederken, kadınlar çoğunlukla kocaları, eski kocaları, babaları yahut kardeşleri tarafından öldürülmeye devam etmektedirler. Kadınların aile içinde katledilme oranı %54’ü bulmuştur. Kadın sığınma evine yerleştirilen kadınların ise %37,5’i öldürülmüştür. İntihar ettiği ifade edilen kadınların ise %50’si yakınları tarafından öldürülerek intihar süsü verilmiştir. Bahsettiğimiz oranlar kadın cinayetlerinin tehlikeli boyutlara ulaştığını açıkça göstermektedir.

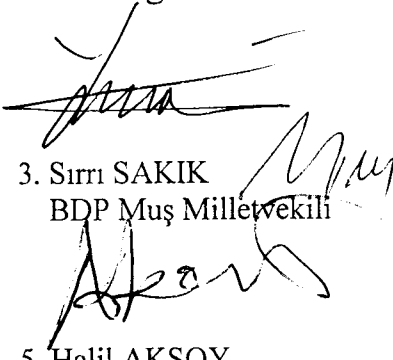
Neticede yasal düzenlemeler uygulayıcıların keyfiyetine kurban gitmektedir. Hâkimlerin doğru tedbiri alması, mülki amirlerin de bu tedbir doğrultusunda hareket etmesi önem arz etmektedir. Yine mülki amir tarafından verilecek koruyucu tedbir kararları uygulamaya dahil edilmemektedir.

Kadını koruması için görevlendirilen kolluk görevlileri ise kendilerine verilen yetkileri kullanmaktansa işi savcı ve hâkime havale etmeyi tercih etmektedirler. Geçtiğimiz günlerde Adana emniyet Müdürlüğü kadınların aile içi şiddet karşısında alması gereken önlemleri

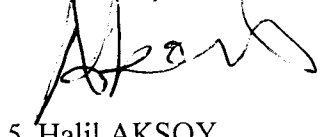
kitapçık haline getirmiş ve kitapçık Çukurova Kitap Fuarı'nda dağıtılmıştır. Kitapçıkta, kadınlara ve çocuklara, öfkeli koca ya da babayı görünce kaçmaları, yardıma koşmaları için komşlarıyla aralarında parola belirlemeleri önerilmiştir. Yine bazı belediyeler kadınlara yönelik hazırladıkları kitapçık, eğitim seminerleri gibi çalışmalarında kadını ikincil konuma düşüren söylemlere yer vermektedir. Uzun evliliğin sırlarının “kadının kocasına karşı saygılı olması” kriterine indirgenmesi kadın cinayetlerinin artışına ışık tutacak örneklerdendir. Özcesi, kadını ikincil konumda gösteren her türlü söylem kadın cinayetlerini de toplum nazarında haklı zemine taşıtmaktadır.

Salt yasal düzenlemeler ile kadın cinayetlerinin önüne geilemeyişi; sayısal veriler ve gündeme gelen vakıalarla da sabittir. Bu artışlar, sadece yasal düzenlemelerin yetersizliği ile açıklanamaz. Bu amaçla kadın cinayetlerinin artmasına neden olan yanlış ve yetersiz uygulamaların araştırılıp tespit edilmesine yönelik Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz.

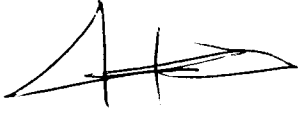
1. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

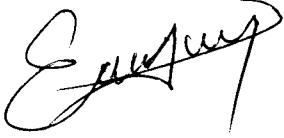
3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

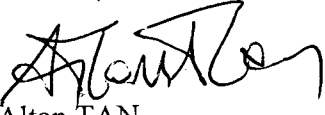
5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

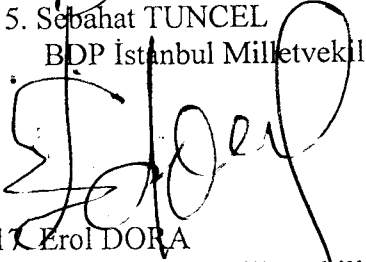
11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

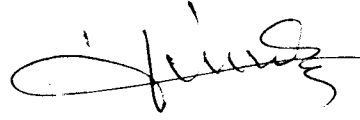

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

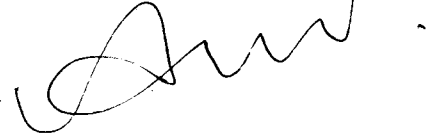
2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

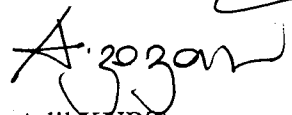
4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

6. Ay

8. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

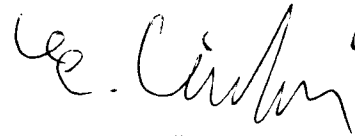
12. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

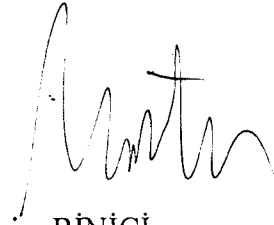
16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

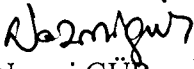
18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

20. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

22. Özdal ÜÇER
BDP Van Milletvekili